

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. VII. Quam vtilis sit hic admirationis affectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

132 FRANC. ARIAS CAP. VII
nimarum iustarum, cum altissimi
& vnigenitus Dei Filius, quo eas
per gratiam desponsaret, semper
apud se per gloriam haberet, tam
tamque præclara ediderit miracula
tulerit supplicia, opera denique
supernaturalia operatus sit. Hæc
liaque similia admirari debet
ma dum hæc mysteria meditatur.

CAPVT VII.

*Quam excellens & utilis sit hic admi-
rationis affectus, deq; luce, qua
uina hæc mysteria consideranda
sint ad sanctum hunc affectum elici-
endum.*

AFFECTVS hic admiratio-
nis nobilissimus est, & animæ
imprimis utilis; nam in eadē
continetur imprimis visio & inu-
tus rei magnæ aut nouæ, quæ in ipsa
contemplatione se offert, item desi-
derium melius tale quid cognosce-
di, & si supernaturalem causam ha-
beat, eiusdem cognoscendæ & vi-
dendæ; hoc autem desiderium spem
con-

*D. Thom.
1.2. q.32.
ar.8.*

continet ad hanc cognitionem & intuitum, quem spectat, pertingendi. atque hinc ratione spei causatur admirationem, gaudium & exultationem animæ. Ex hoc autem desiderio nascitur diligentia ad eam inuestigandam, & alia media, ad eius quod desiderat consecutionem spectantia, applicanda. Quod autem in

*Ricard. de
contemp.
lib. 5. c. 9.*

rerum naturalium admiratione inuenitur, modo id quodam sublimiori in horum mysteriorum admiratione reperias: nam ex admiratione rei quæ consideratur, magis crescit attentio, crescente attentione, veritatis eiusdem cognitio, & simul etiam quod inde percipitur gaudiū crescit. Hinc anima suspenditur, id est, extenditur & magis in æternæ veritatis cognitione & boni æterni amore & voluptate augetur. Tamen quo melius sancti huius affectus qualitas percipiatur, notandum est, quod quoniam horum mysteriorū admiratio à luce & cognitione supernaturali quam anima habet, nascitur; quo lux hæc & cognitio ma-

F 7

ior

ior est, eo & affectus admirationis
excellenter fit, vtilior ac suavior

Lex ergo alia est supernaturalis
Christianis omnibus communis,
dei inquam: vbi hac duntaxat
minata diuina mysteria anima con-
templatur, vtilem quidem inde
mirationem haurit, verum non
ea adeò magna aut sublimis, vbi
rum mysteriorum magnitudo ex-
git. Sed est & aliud lumen, donum
scilicet sapientiæ, primariū è Spiritu
sancti donis, quod iusti duntaxat
habent. Doni huius lumine anima
præsertim vbi in ipsa per vitæ puri-
tatem excreuit, diuina hæc mysteria
modo quodam excellentiore, gustat
& sapore scilicet interiore, cognos-
cit. nam cum intellectus multa gra-
tia purus & defæcatus est, res diuinas
amore & suauitate quadam ex-
perientiali, quæ in affectu & volun-
tate versatur, cognoscit. Quando
ergo anima doni huius iam aucti li-
mine, quod modo quodam singulari
fidè illustrat & perficit, hæc mysteria
contemplatur, tum insignem & ex-
tra-

*D. Bonau.
lib. de iti-
neribus 3.
p. 3.*

traordinariam eorum admirationē
 concipit. Et tamen si alias eadem cō-
 templata sit, tunc tamen de nouo ea-
 dem cōsiderare se putat, quòd noua
 & inuisitata luce ipsa intueatur. Pre-
 ter hæc est aliud lumen diuinum su-
 pernaturale, quod habitus & quali-
 tas non est in anima permanens, uti
 donum fidei, & donum sapientiæ,
 verum auxilium quoddam actuale
 quod plerumq; diuturnum non est,
 nec vnquam id ab anima tollit Deus
 nisi ipsa peccarit, & ubi visum fue-
 rit, & sæpe dum minus speratur re-
 stituit. Hoc scilicet est lumen diuinę
 contemplationis, quo animas puras
 & humiles seruorum suorum, dum
 orationi vacant, & quandocumque
 voluerit, visitat. Hoc ergo lumine
 anima diuina mysteria considerans
 simul & maiestatem, pulchritudi-
 nem, ordinem, connexionem, & il-
 lorum inter se consensum & con-
 centum, & cum ratione naturali, &
 finibus quos spectat Deus, conueni-
 entiam, profundissima quadam ad-
 miratione suspensa manet, quòd rē
 adeò

*Greg. Mor.
 lib. 5. c. 20
 in noua e-
 dit. & in
 4. Reg. c.
 4. & c. 11.
 & in
 Ezech. 17.*

136 FRANC. ARIAS CAP. V
adeò pulchram conuenientem
videat : magna que claritate, qua
fides quidem permittit, nihil habere
posse melius, verius, Deo que dignius
quam hæc sacra mysteria videt. Hæc
item lumine anima magnitudine
& pulchritudinem Dei, eius que per
tentiam, gloriam, ac bonitatem
contemplans tantam admirationem
concepit, vt sui ipsius obliuiscatur
quodammodo à se ipsa alienetur
tota que diuini amoris igne succen
datur, & rore quodam, & diuini
suauitatis liquore, qui ipsam penetret
totam, insignem voluptatibus
omnium mundanarum contempnam
ac fastidium in ipsa generet, & in
folius Dei amorem ac desiderium
resoluat, perfundatur. Ad hunc gra
dum ipse admirationis affectus, per
lumen hoc supernaturale pertingit.
Propterea Bernardus ait, primam &
altissimam contemplationem esse
diuinæ maiestatis admirationem,
nam hæc admiratio, quæ, vt D. Tho
mas ait, est in voluntate, sequitur ac
ctum contemplationis, eum que com
mitatus,

*Lib. de cō-
fid. 4. in
fin.*

*2.2. q. 180
ar. 3.*

mitatur, & ei dat incrementum. Tam infinitum autem animæ, quæ ad hunc admirationis gradum pervenit, est bonum, ut etiam in terris vivens, velut in paradiso quodam spirituali cibus splendidissimis & pulcherrimarum virtutum donorumque celestium floribus refertissimo, in quo scilicet blanda divinarum consolationum aura spiret, & pacis, quæ omnem gustum ac sensum exsuperat, quies sentitur, in quo denique dulcissimi caritatis liquores percipiuntur, agere videatur. quod teste D. Bernardo verè est centuplex præmiû, quod suis hac in vita Deus, præter gloriam quam in vita æterna illis præparat, promittit.

Notandum autem, quòd, quamvis hanc rerum divinarum contemplationem, quæ hoc lumine & admiratione peragitur, sancti visionē animæ dicant, & perspicuam divinarum mysteriorum visionē, nō propterea desinat esse fidei cognitio: nā nō solū fides dicitur ipsū virtutis fidei lumē quod omnibus fidelibus cōmune est,

*Dionys.
Richel in
3. sent dis.
24 q. 1.*

est, verum etiam omne lumen, quo
fidelibus communicat Deus, in-
rim dum in hac vita peregrinamus
et si altissimæ contemplationis
fit. Proinde per fidem interdum
ctores intelligunt solam fidei virtutem,
& hoc sensu dicunt, cuncta
mysteria in hac vita altiori quodam
lumine quàm ipso fidei, scilicet
pientia & contemplationis
cognosci posse: interdum etiam
nomine omnem accipiunt cogniti-
nem, quæ non sit immediata & be-
ra Dei ipsius visio, qualis est car-
larum. & hoc sensu Apostolus
hac vita nos dixit per fidem vivere
non verò per claram Dei visionem
& ipsum à nobis videri in speculo
& ænigmate, id est, per creaturas,
in altera vita facie ad faciem, sine
ullo rei creatæ medio, con-
spiciendum.

1. Cor. 13.
2. Cor. 3.

Bernard.
serm 41.
in Cant.

